

Corrosia! op de huid

'Ik besta daar waar jij mij aanraakt'

10 juli t/m 21 augustus 2010

Corrosia! Expo

Open: dinsdag t/m zaterdag 12.00 - 17.00 uur

Toegang gratis

Corrosia! op de huid

In de expositie 'Corrosia! op de Huid' wordt het lichaam bestudeerd en binnenstebuiten gekeerd. Zes kunstenaars tonen werk waarin zij een fascinatie delen voor de relatie tussen onze binnen- en buitenkant. In het bijzonder de grens daartussen, die wordt gemarkeerd door ons grootste en gevoeligste orgaan: de huid.

De kunstenaars onderzoeken de vormen waarin het lichaam zich manifesteert. In het bijzonder hoe het lichaam via haar omhulsel, de huid, met de wereld communiceert. Het lichaam is niet alleen maar de buitenkant van ons lichaam, het gaat een verbinding aan met de ander en het is een omhulsel van onze binnenwereld. In deze expositie laten zes kunstenaars zien hoe zij in hun werk op zoek gaan naar het innerlijk: ze richten de blik naar binnen. De huid wordt afgetast, ontleed en gemanipuleerd. Het citaat 'Ik besta daar waar jij mij aanraakt' (van Karin Arink) fungeert als een rode draad in 'Corrosia! op de Huid'.

De kunstenaars stellen dezelfde vragen, maar komen in hun werk tot uiteenlopende resultaten. De getoonde werken –(video)installaties, beelden, teksten en projecties– stellen vragen over identiteit, over het bestaan in relatie tot anderen, over lichaam en geest, over wat je voelt en wat je denkt, over het tastbare en vooral over het ongrijpbare. Het is een zoektocht naar wie wij zijn en wat onze verhouding tot de ander is.

Deelnemende kunstenaars:

Karin Arink, Marleen Hartjes, Yasmijn Karhof, Judith Kuijpers, Rozemarijn Lucassen, Piia Maria.

Karin Arink (Rotterdam, 1967)<http://dekko.nl>

Een constante in het oeuvre van Karin Arink is het uitwerken van haar denkbeelden over het innerlijk, in het bijzonder over ons 'ik' dat onzichtbaar en ongrijpbaar is. Voor de expositie 'Corrosia! op de Huid' maakte Arink een selectie van een aantal recente beelden en installaties die haar werk op verschillende manieren toelichten. De vraag 'wat het domein van het 'zelf' zou kunnen zijn' dient in haar visueel onderzoek als uitgangspunt. Het 'zelf' is niet een vast gegeven, maar fluctueert aan de hand van invloeden en ervaringen, afhankelijk van de omgeving. Het lichaam is het zichtbare omhulsel van het innerlijke, waarmee het 'zelf' zich toont aan de ander.

Marleen Hartjes ('s Hertogenbosch, 1985)www.marleenhartjes.nl

Waar houd jij op en begint de rest van de wereld? Deze vraag dient als grote inspiratiebron voor Marleen Hartjes. Zij zoekt de grens van de ruimte die een persoon inneemt. De buitenkant van het lichaam, de huid, is de tastbare grens. In de serie 'Echo' wordt een momentopname van het leven vastgelegd in aluminiumfolie, om zo de sporen die het leven in de ruimte achterlaat zichtbaar te maken. In opdracht van Corrosia! maakte Hartjes voor de expositie ter plekke in de bovenruimte een reeks nieuwe levensgrote beelden van aluminiumfolie uit de serie 'Echo' (2009/10).

Yasmijn Karhof (Amsterdam, 1974)www.yasmijnkarhof.com

Drijfveer voor de filmer, fotograaf en performer Yasmijn Karhof is de wisselwerking tussen het 'interne' en het 'externe'. In haar werk wil ze de intense beleving van intieme en efemere momenten laten zien. Ze zegt hierover: 'Het interesseert me hoe het beeld bemiddelt tussen deze tijdelijke situaties en hun restanten, als een moment waar je naar terug kunt keren. Het beeld is een zichzelf ontvouwend organisme dat vergankelijkheid en kortstondigheid transformeert in zijn tegenpool en zo een ruimte ontsluit voor reflectie.' Tijdens het uitwerken van scenario's voor haar films maakt ze veel foto's, waaronder de serie 'Defining Mountains'. Voor het eerst in Nederland toont Karhof de twee foto's uit deze serie.

Judith Kuijpers (Tilburg, 1981)www.judithkuijpers.com

Voor de expositie 'Corrosia! op de Huid' maakte Judith Kuijpers een nieuwe video-installatie: 'Omarming' (2010). De titel van het werk geeft al een tipje van de sluier: de toeschouwer kan door de opstelling van de installatie een omarming daadwerkelijk ervaren. Geïnspireerd door het thema van de expositie zocht Kuijpers naar geborgenheid en genegenheid, in het bijzonder naar de grens tussen de mens en zijn omgeving waarin aanraken, de tastzin, een essentieel onderdeel van uitmaakt. De video-installatie is kenmerkend voor het werk van de jonge kunstenaar, waarin ze op zoek is naar detail en eenvoud die mensen kunnen verwonderen. Ook toont zij haar afstudeerwerk 'Het zij zo' (2006).

Rozemarijn Lucassen (Den Haag, 1980)www.rozemarijnluccassen.nl

Het werk van Rozemarijn Lucassen is gericht op details en kwetsbaarheden en is intiem van karakter. Ze werkt vanuit een dromerige en bevragende houding ten opzichte van de mens in de wereld. Het videowerk 'No more rubbish!' (2008) toont een oneindige loop van het verwijderen van lagen. Lucassen maakte dit werk als een verbeelding van het geestelijk louteren van jezelf. Ze is nieuwsgierig naar wat er tussen ons bewustzijn en het lichaam in zit. 'Het liefst zou ik mijzelf fysiek en mentaal ontleden om mijn eigen 'menskiempje' te vinden en het grondig te onderzoeken.' In haar werk zoekt ze naar de essentie van het 'zijn', een zeer intens proces.

Piia Maria (Den Haag, 1975)www.piiamaria.nl

De Finse kunstenaar Piia Maria verbeeldt in haar werk haar fascinatie voor de huid. In installaties en beelden onderzoekt ze de raakvlakken tussen de mens en zijn omgeving. Zo maakte ze letterlijk afdrukken van haar eigen lichaam om vervolgens uit haar beeldhuis los te breken, als een mens die zich uit het zelfbeeld bevrijdt dat hem gevangen houdt. Maria toont de fotoserie 'Touch' en de installatie 'Breath', ontworpen rond het thema van de verbondenheid van het lichaam met de omgeving door de adem.